

ARNHEMSE SCOURANT.

De prijs, deser Courant, die geregeld vijfmaal
's wecks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag,
Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is
f 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 28 JANUARI.

De prijs der Advertentiën is, tot vijf
regels, f 1.00, en voor elke regel 20
centen, behalve 35 centen voor elke
plaatsing.

Het Journal de la Haye heeft, dezer da-
gen, kunnen opmerken, dat zijne Russi-
sche artikelen, ter verdediging van den
politieken moord, door de drie Noordsche
mogendheden aan Krakau gepleegd, noch
in Frankrijk, noch in Engeland ingang
geronden hebben. Zij mogen bij zijnen
Petersburgschen patroon tot voordeel ge-
strekt hebben, — overigens hebben zij hun
doel gemist.

Het Journal de la Haye heeft, dezer da-
gen, kunnen opmerken, dat zijne Russi-
sche artikelen, ter verdediging van den
politieken moord, door de drie Noordsche
mogendheden aan Krakau gepleegd, noch
in Frankrijk, noch in Engeland ingang
geronden hebben. Zij mogen bij zijnen
Petersburgschen patroon tot voordeel ge-
strekt hebben, — overigens hebben zij hun
doel gemist.

In Engeland is het geen minder man
dan de HERT PEEL geweest, die de daad
der drie mogendheden eene verbreking
van plegtige verbindtenissen en eene hoogst
inpolitieke handeling noemt, welke nood-
zakelijk het vertrouwen van Europa op
het voortdurend bestaan der beschikkin-
gen van het verdrag van Weenen moet
doel veranderen. Met reden noemt hij
het voorgeven, alsof Krakau voor die
mogendheden gevaarlijk was, eene voor
haar vrij vernederende bekentenis: hij had
wel kunnen zeggen een belagchelijk voor-
wispel. Waarom het Fransche blad in
zijn overzigt der handelingen van het
Engelsche Parlement, van dingsdag II.,
de woorden van den gewezen eersten mi-
nister over Krakau geheel weglaat?

Nog krachtiger was de veroordeeling,
welke de Kamer der Pairs in Frankrijk
over deze daad van geweld en trouwe-
loosheid uitsprak. Legitimisten, dynas-
tieke oppositie, ministeriën, — allen wa-
ren eenstemmig in het brandmerken de-
zer handeling. Zeldzaam werd eene ver-
wekkende woorden ingesproken dan bij
deze gelegenheid door den graaf DE MON-
TELEMBERT; en hoe scherp zijne veroordee-
ling ook wezen mogt, — de Kamer der
Pairs hechte er haar zegel aan.

De drie mogendheden hebben het bru-
tale geweld in de plaats van het regt ge-
geven. Pruisen minder magtig wa-
ren, — Pruisen waarborg meer voor
het deel van Polen in Saksen, dat het
datzelfde Weener congres dank te
heeft. Op die wijze bestaat er geen
regt meer voor de magtigen, geen
regt meer voor de zwakken, geene
regt voor iemand.

De zwakkeren mogen bedenken,

waartoe zulk een beginsel leiden moet.
Het voorwendsel, dat zij gevaarlijk zijn
voor de drie mogendheden, ligt voor de
hand. »De nieuwe leer zal men toepas-
sen — zegt de heer DE MONTALEMBERT — op
»Beijeren, Saksen en al de constitutionele
»staten van Duitschland; want, ziet gij
»niet, dat hun bestaan groote gevaren
»en groote moeilijkheden aan die groote
»mogendheden baart? Die kleine staten
»nimmers hebben hun woord durven hou-
»den. Op het congres van Weenen had
»men constitutiën beloofd en die kleine
»staten, misschien omdat zij klein waren,
»hebben geloofd, dat eerlijkheid het hun
»tot eenen pligt maakte, die constitutiën te
»geven en hebben die dus ook gegeven.
»Nu weet men, dat Pruisen en Oosten-
»rijk, daarentegen, dit niet gedaan hebben.
»Welnu: wanneer men dus maar zal
»willen, zal men zeggen en bewijzen, dat
»hunne onafhankelijkheid onbestaanbaar
»is met de veiligheid en den voorspoed
»der Oostenrijksche of Pruisische mo-
»narchie, en men zal ze verminken, op-
»heffen, inlijven, vernietigen even als
»Krakau; niets is gemakkelijker en wet-
»tiger altijd, wanneer men oordeelt vol-
»gens hetgeen met Krakau geschied is.»

Sprekende over de Deutsche dagbladen,
welke, gelijk hij zich uitdrukt, door hun-
ne stemmen te verheffen ten voordeele
van de inlijving van het laatste overschot
van Polen »niet aan den leeuw, welken
»zij dood wanen, den schop van den
»ezel, maar, iets nog veel lager, de pen-
»nemes-steek van den pedant, van den
»bezoldigden en onder toezigt staanden
»scribent gegeven hebben.»

De spreker wenschte die dagbladen,
welke het Journal de la Haye zich
op eene lijn stelde, »voor alle straf het
»lot van Polen toe, dat zij zoo zeer goed-
»keuren, dat zij zoo schoon en gelukkig
»vinden: hij wenschte, dat die scriben-
»ten van Leipzig en Augsburg (het alom
gelezen Journal de la Haye is den graaf
onbekend) »eens de zoetheden mogten
»smaken van Spielberg, gelijk de uit-
»muntendste schrijvers, de edelste man-
»nen van Italië gedaan hebben; of de va-
»derlijke regering ondervinden mogten,
»welke Oostenrijk in Krakau heeft inge-
»voerd.»

Welk eenen indruk de daad, die hier in
het Journal de la Haye eenen meer ijve-
rigen verdediger vond dan immer de

belangrijkste aangelegenheden des lands
daarin ontmoeten mogten, op verstandige
en regtschapene lieden gemaakt heeft, —
blijkt uit dat deel der rede van denzelfden
spreker, waar hij, lid der oppositie, het
gerucht, alsof het Fransche ministerie
van den stap der mogendheden kennis
zou gedragen hebben in de stelligste be-
woordingen als lasterlijk en onmogelijk
verklaart; want, »wanneer misdadigers
»zich vereemigen ten einde eene slechte
»daad te plegen, is er iets, dat zij nog
»meer vreezen dan de politie en de
»gendarmes; het is in aanraking te ko-
»men met eerlijke lieden, omdat in die
»aanraking iets anders ligt dan straf; de
»diepe verachting, welke hen drukt, ook
»wanneer zij hen niet weerhoudt.» (Luide
toejuiching.)

Hij wenschte daarom, dat de Kamer
luide tegen die daad van onrecht zou pro-
testeren. »In de menschelijke taal, zon-
»der eigenbelang ten dienste van het
»goede gebruikt, — ligt eene geheime en
»onzigtbare kracht, welke de despoten
»en hunne staatslieden niet vermoe-
»den. — — Wanneer een protest door
»den mond eens konings van zijnen troon
»gedaan is, door de wetgevende verga-
»deringen van één, van twee grootelan-
»den herhaald wordt; wanneer dat pro-
»test aldus van den troon tot in de ge-
»ringste boerenstulp, tot welke een dag-
»blad doordringt, afdaalt, — neen, dan is
»dat geen ijdel woord, dan is dat geen
»niets. Er zijn woorden, die voor fei-
»ten gelden kunnen. De natie, die al-
»dus protesteert, beroept zich op God
»en op de toekomst; en door dit te doen
»legt zij in de harten der andere volken
»niets anders dan een woord: zij legt er
»een gevoel en eene kracht in, het ge-
»voel van regt en de kracht van het regt.
»Het regt, ten slotte, is ook maar een
»woord, maar het is een onsterfelijk
»woord; het is eene kracht, welke niets
»onderdrukken kan, welke in het diep-
»ste van het hart leeft, welke er brandt,
»welke er in eene onuitbluschbare vlam
»schittert; en het is aan deze vlam, dat
»God eenmaal den brand zijner gerechtig-
»heid en wraak ontsteken zal.» Geheel
eenstemmig verklaarde de door hare ge-
matigheid bekende Pairs-Kamer zich in
dien geest.

Zulke daden, intusschen, uit welke
voor ons niets dan gevaar kan ontsprui-

ten, vonden in ons land eenen verdediger, en wel eenen verdediger, die onder het opzigt en in de soldij onzer ministers staat. Brengt de natie daarvoor hare gelden op, om geweld en onrecht te hooren verdedigen? Zijn dat de voorbeelden, voor welke onze ministers sympathie gevoelen?

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Volgens een schrijven uit Konstantinopel, dd. 30 december, had de Oostenrijksche internuntius getracht van den divan de goedkeuring van Krakau's inlijving te verkrijgen. Hij hield tot dat einde onderscheidene conferencien met Reschid-pacha en poogde hem aan het verstand te brengen, dat deze inlijving groote voordelen aan de Porte zou aanbrengen. Reschid-pacha gaf, echter, niets dan ontwijkende antwoorden. Zoodra de Engelsche gezant van deze conferencien hoorde, hield hij een onderhoud met den groot-vizier en legde hem het protest van lord Palmerston voor. Reschid-pacha verklaarde daarop, dat hij de inlijving van Krakau niet wilde goedkeuren, omdat zij eene schending daarstelde van het Weener traktaat.

ITALIE.

Volgens berigten uit Rimini, dd. 11 januari, heeft de duurte van het graan in meerdere streken van dat district rustversterkingen te weeg gebracht; de aankomst, echter, der circulaire van Ghizzi, waarbij de uitvoer van koorn en meel verboden wordt, herstelde de orde weder en het volk riep vol geestdrift: »Leve Pius IX!» Ook in Toskane had de duurte onlusten veroorzaakt; de regering had ze, evenwel, krachtig te keer gegaan en de vrijheid van den uitvoer van graan gehandhaafd.

Rome, 27 jan. Eene gebeurtenis, waarvan de geschiedenis in de laatste 300 jaren geen voorbeeld heeft geleverd, heeft in deze hoofdstad der christenwereld plaats gehad en alle harten met eerbied en bewondering voor den vorst, dien de Hemel ons geschonken heeft, vervuld.

Den 13den, ter gelegenheid van den zevenden dag van het Driekoningfeest, werd er, overeenkomstig het gebruik, in alle kerken gepredikt. Ook in de kerk van St. Andrea-della-Valle was de plegtigheid begonnen. De prediker, priester Venture, had zijne rede aangevangen, toen de paus aankondigd werd. Deze onverwachte verschijning van den Heiligen Vader deed natuurlijk eene blijde beweging onder de zich aldaar bevindende geloovigen ontstaan. Het gebruik wil, dat wanneer de paus zich vertoont in eene kerk alwaar gepredikt wordt, de prediker zijne bevelen tot het voortgaan komt vragen. Pius IX vroeg te dier gelegenheid, tot welk gedeelte zijner predikatie hij gekomen was. Tot het tweede, was het antwoord van den geestelijken. — Welnu, hernam de paus, dan zal ik uwe taak voortzetten, geef mij uwe predikers insignia; de Heilige Vader deed dezelve aan en beklom den predikstoel, tot groot genoegen der vergaderde menigte.

Maar hoe groot was niet de algemeene afdichting, toen de zoo helders stem door de weergalmeende gewelven der kerk klonk en Pius IX met waardigheid en mannelijke welsprekendheid over alle punten van godsdienst, zedekunde en maatschappelijke erfspraak, en, in één woord, aan zijne toehoorders al datgene voorhield, hetwelk een vader aan zijne kinderen zou kunnen voorkouden; de tranen stonden in aller oogen, maar vooral was de ontroering ten top, toen de Heilige Vader, na het einde der predicatie, zich naar het Heilige keerde, zijn gebed deed en 's Hemels zegen over zijne onderdanen afsmeekte.

DUITSCHLAND.

Zwick, 25 jan. Aan den senat hier moet uit België in vertrouwen medegedeeld zijn geworden, dat de van wege Oostenrijk en Pruisen te Koppen-gedane verklaringen en gegevene openingen, betreffende eenen spoorweg, zonder gevolg gebleven zijn en den koning tot geene concessie hoegenaamd bewogen hebben. Deze mededeeling was tevens vergezeld van den raad, om zich nu reeds tot den Bondsdag te wenden en een beroep te doen op diens beslissing. Indien het zoo met de zaak gelegen is,

kan men met grond op eene bevoegd-verklaring des Bonds in deze aangelegenheid hopen en op een bevredigend einde tevens. De Pruisische regering zou zulk eenen raad niet geven, indien zij niet bekend ware met de meeningen ten deze der leden van den Bond. Reeds is een gevolmagtigde van hier naar Frankfort gezonden, om der zaak bevorderlijk te zijn.

OOSTENRIJK.

Van de Gallicische grenzen, dd. 25 jan, schrijft men aan de Augsburgische Allgemeine Zeitung: »De ter vereeniging van Krakau met het Oostenrijksch Tolgebied bestemde dag is de 29ste januari.»

— »Dezer dagen liep hier het gerucht eener te Krakau ontdekte zamenzwering. Of er iets waars aan zij, zal wel spoedig blijken.»

PRUISSEN.

Bielefeld, 25 jan. Toen in den verloop van zomer de buurschap Altenhagen, in onze nabijheid, door eenen vernielenden hagelslag bezocht was geworden, liet de koninklijke regering te Mieden eene algemeene collecte doen ten behoeve der nooddriftige lieden binnen haar regerings-district. De opbrengst van deze vrij aanzienlijke collecte is nog niet aan de respectieve buurschap uitgedeeld geworden. Bij den meederen nood, welke daar heerscht, laat het gemis dezer ondersteuning zich te meer gevoelen. Ik heb niet kunnen nalaten, dit feit ter kennis van het publiek te brengen, opdat daardoor eene verklaring uitgelokt en valsche meeningen der boeren in de bewuste streek wederlegd mogen worden.

Emmerik, 24 jan. De inwoners dezer stad werden gisteren avond door eenen hevigen schrik overvallen, doordien in een, in deze haven overwinterend, schip, hetwelk met granen en stukgoederen geladen is, brand ontstaan was. Reeds hadden de vlammen zich tot de lading zelve uitgestrekt, toen het aan de vereenigde pogingen van burgerij en schippers gelukte den brand meester te worden. Bij het groot aantal schepen, welke in onze haven schier aan elkander liggen, had de brand, ware dezelve niet bij tijds gebuscht, de schromelijkste gevolgen kunnen hebben.

SAKSEN.

Leipzig, 24 jan. Om een einde te maken aan de bezorgdheid der Arnheimsche Courant en der Augsburgische Allgemeine Zeitung aangaande de geheimzinnige letters »N. O.«, welke de bron aanduiden van een bericht nopens de zaak van den Groenlooschen kapellaan, zoo diene, dat zij betoekenen: »Nürnberg Correspondent!»

(Het bericht blijkt dus »Nürnbergers waar.»)

ENGELAND.

Londen, 23 jan. Heden heeft een nieuwe kabinets-raad op het Foreign-Office plaats gehad, waarbij alle ministers tegenwoordig waren.

Waarschijnlijk zal de bill op den invoer van granen en die op de scheepvaartsregten heden avond voor de eerste maal gelezen worden in het Hoogerhuis en maandag worden aangenomen, ten einde aanstaaenden dingsdag aan de koninklijke goedkeuring te kunnen worden onderworpen.

— De Morning Chronicle deelt het volgende mede, en voegt er bij, dat dit een denkbeeld kan geven van de gevoelens van het meerendeel der Iersche bevolking jegens het Engelsche gouvernement. Bij eene onlangs plaats gehad hebbende lijkachouwing over eenen man, die van honger gestorven was, heeft de jury tegen lord John Russell en sir Randolph Routh (beiden leden der regering) een verdict uitgesproken van moedwillige moord, en de spreker heeft zeer veel moeite gehad, om deze vreemde verklaring te doen intrekken, en te verkrijgen dat de jury een ander verdict uitsprak, dat ongelukkigerwijze, sedert eenigen tijd, vrij algemeen in Ierland is geworden, namelijk, dat de overledene gestorven was aan de gevolgen van gebrek en van de barheid van het jaargetijde.

FRANKRIJK.

Parijs, 25 jan. Gisteren avond ten acht ure heeft de koning, omringd door de koninklijke familie, de grouta deputatie van de Kamer der Pairs, welke haren president en groot-referendaris aan het hoofd had, ontvangen. Een hondertal Pairs had zich bij de deputatie aangesloten. De hertog Pasquier heeft Z. M. het adres voorgelezen, waarop de koning heeft geantwoord:

»Ik ben zeer getroffen door de gevoelens, welke de Kamer der Pairs jegens mijne zonen en mij uit-

drukt. Ik dank haar, bovenal, voor de mededeeling, welke zij steeds aan mijn gouvernement heeft verleend en voor den steun, welken zij hetzelfde geeft om Frankrijk de voordeelen te doen behouden, welke het geniet, en waarvan de handhaving der orde de eerste voorwaarde is.

»De nood, welke op eenige gedeelten onzer bevolking drukt, bedroeft mij zeer diep. Gij zult ophoudingen, om den last daarvan te verlichten en de zelfs duur te verkorten, steeds blijven in de haast werken, en het doet mij genoegen u mijn vertrouwen te mogen kenbaar maken, dat de voorspoed van Frankrijk, dat voorwerp van al onze wenschen, omdanks deze moeilijke beproevingen, steeds op den weg van vooruitgang zal blijven, — waarmede het u zeer aangenaam is, mij met u te kunnen gelukwenschen.»

— Gisteren is de ministerraad van 12 tot 1 u op de Tuillerien vergaderd geweest, onder het voorzitterschap van den koning.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 26 jan. Bij koninklijk besluit van 22 en 23 januari 1847 is benoemd tot griffier bij het kantongeregte te Alkmaar, mr. W. A. N. Abernoot, advocaat te Amsterdam; tot raadsheer in het provinciaal gerechtshof in Oerijssel, mr. D. H. Wichers, link, thans advocaat-generaal bij hetzelfde hof.

's Gravenhage, 26 jan. Het nemen van conclusie door den advocaat-generaal Deketh, op het beroep in cassatie van A. Schoonenburg, tegen het arrest van het provinciaal hof in Zuid-Holland, van 14 oktober 1846, betrekkelijk de ongeregelde in september 1845 te 's Gravenhage en te Delft voorgevallen, welke conclusie haden voor den Hoogen Raadkamer van strafzaken, zou zijn genomen, is, onder ten gevolge van ongesteldheid van eenen der raadsheeren, uitgesteld.

's Hertogenbosch, 24 jan. Volgens beschikking des rechtbank zal de schrijver van het dichtstukje »Verstoelingen» geplaatst in de Noord-Brabant van 22 december jl., verder in regien vervolgd worden, als beklagd van openbaren hoer. De vervolging is niet gericht tegen den uitgever, noch tegen iemand anders, dan den schrijver.

Groningen, 25 jan. Verrieten vrydag is door het provinciaal gerechtshof uitspraak gedaan op de criminele procederen tegen Andriaas Jacobs Landman, beschuldigd van moedwillige brandstichting in een gebouw. Bij een uitvoerig arrest, houdende opgave van de meer of minder gewichtige verdedelingen, welke uit het gerechtelijk onderzoek tegen den beschuldigde waren ontstaan, heeft het hof, — uit aanmerking, dat deze vermoedens noch hebben kunnen leiden om het bestaan der misdaad op zich zelve, noch ook om de schuld des beschuldigten daarvan te bewijzen, — denzelfden verklaard niet schuldig aan de daad als voren, te laste gelegde misdaad, en hem oordeel zulke daarvan vrijgesproken, met havel, dat hij zoude worden in vrijheid gesteld, ten ware hij om andere redenen behoorde gevangen te blijven. De verrieten het hof, dat er zoodanige redenen niet behoorde te zijn die in vrijheid-stelling daarop dienstig gemogt.

Vlissingen, 22 jan. Men heeft hier melding, dat het voornemen bestaat om eenen electricischen telegraaf tusschen Antwerpen en Vlissingen daar te stellen en waarlijk, het heeft ons zeer verwonderd, dat deze zoo belangrijke zaak voor den Belgischen handel niet reeds vroeger ter sprake is gekomen. Het is ons niet onbekend, dat de uitkomsten, zoo behoort men slechts nu eenen blik te slaan op de havens van Vlissingen, welke dit oogmerk blik, doordien andere havens met ha beset zijn, de uit zee komende, en vooral naar Antwerpen bestemde schepen tot verblijfplaats dienen. Het is ons niet onbekend, dat de telegraaf, die nu in de maak is, lang aan de markten te zijn gebracht en verkocht, alvorens die bedrags, van Vlissingen de Schelde opvarende, te Antwerpen kunnen zijn gearriveerd, hetgeen ook nog het niet onaanvaardig aanbod, dat de gesagde telegraaf bij de aankomst aldaar zich van hunne ladingen zou

even de tandjes te laten zien en den minister-
 schiedlichter eens even op zijnen voorman te moeten
 zetten en op zijn juist standpunt te plaatsen. Zoo
 gezegd, zoo gedaan; eene afwijking van den regel,
 want de regel is eigenlijk: zoo gezegd, zoo niet
 gedaan. Kortom, bij Kamer-exploit werd den mi-
 nister de geest der Kamer, dat is, de alleen za-
 signmakende geest des Behouds aan gezegden gein-
 nuëerd en zulks met dit gevolg, dat de heer IK zijn
 eigen-ik-stelsel liet varen en, zich confijnde in den
 Kamergeest, zich op het hem aangewezen standpunt
 installeerde, van waar hij nu het geheel veel beter, —
 het haalt niet bij vroeger, — overzag. Onze IK ging,
 echter, maar niet zoo klakkeloos, loopende aan den
 leiband der Kamer, over de transactie-brug van den
 eenmaal ingeslagen weg af. Geenszins. Nog ruim
 een jaar hield hij op den weg der liberaliteit voort,
 want hij wilde niet vrijwillig-gedwongen schijnen,
 toen plotseling zijn genius, zijn goede geest, de Ka-
 mergeest hem toegalmde: »Tot hiertoe en niet ver-
 der!» En vants die inspiratie, die Kamer-begeestering,
 in de heer VAN HALL een behoudsman in folie; of
 uit overtuiging? dan wel uit zoogenaamde staat-
 kunde? Het doet er niet toe: genoeg, dat hij het
 voor het oog der wereld is.

Het niet stilzwijgend deed de heer VAN HALL afstand
 van zijn vrijzinnigheid; niet stilzwijgend adopteerde
 hij den geest der Kamers. O! neen; hij vervaardigde
 daartoe expresselijk een staatsstuk, waarin hij open-
 lijk boete, openlijk amendé honorable deed.

Dit staatsstuk, nu, vinden wij weggelegd in het
 uitsluitend werk des heeren LIPMAN, het bekende
 »Constitutioneel Archief». Wij deelen het onzen
 lezers hieronder mede, het is pikant en curieus
 genoeg; vooral is het niet weinig geestig-satiriek,
 indien men eene lijn trekt tusschen de politieke
 geloofsbelydenis des ex-advokaats VAN HALL en des
 ministers IK, tusschen de ideeën op 26 september
 1843, en die op 31 maart 1842:

»Maar hetgeen mij vooral moed en kracht gaf,
 was de in deze Kamer heerschende geest, met welken
 (hoe ingenu!) IK meende bekend te zijn.

»Deze Kamer, zoo IK zich niet bedriegt (hoe na-
 ijf!) hecht aan behoudende beginselen.

»Behoud van hetgeen bestaat. (Dus niet van het
 toekomstig bestaande?)

»Behoud van hetgeen bestaat, zoowel ten opzichte
 van onze staatswet, als ten opzichte van het openbaar
 credit. (Dus het credit ook al behouden! 't Is
 waarlijk wel goed!)

»Van onze staatswet. IK vrees niet dit teedere
 vraagpunt aan te roeren.

»IK vermaan, dat de meerderheid van U Edel Mo-
 genden onze staatswet, vooral wanneer men te veel
 aan de doode (ja, wel doode!) letter daarvan blijft
 hechten, niet voor volmaakt houden, maar echter
 van oordeel zijn:

»In de eerste plaats, dat, met behoud van de
 groote beginselen, waarop ons volksbestaan rust, eene
 herziening van de grondwet geene bezuiniging van
 groot belang zou kunnen voortbrengen.

»In de tweede plaats, dat aan zoodanige herziening
 niet gedacht kan, noch mag worden op een tijdstip,
 waarin voor alles de financiën geregeld en het even-
 wigt tusschen de uitgaven en ontvangsten behoort
 hersteld te worden.

»In de derde plaats, dat bij de nalie geen oog-
 blik onzekerheid behoort te bestaan, zoowel omtrent
 de bedoelingen der regering, als omtrent de over-
 tuiging van U Ed. Mogenden ten opzichte van deze
 beide stellingen.

»IK ben uitgegaan van het denkbeeld, dat deze
 de beschouwingen zijn der groote meerderheid van U
 Ed. Mogenden; dat U Ed. Mogenden in dien zin de
 behoudende beginselen zijn toegedaan en dat U Ed.
 Mogenden niet met woorden, maar met daden bereid
 zullen zijn, de regering in de vasthouding daarvan
 te ondersteunen, en dat U Ed. Mogenden (hoe zalvend
 en stroporij!) zulk een plecht-anker niet zullen
 loslaten, ten behoeve (vegt vlijende suppositie!) van
 consideratiën van minder overwegenden invloed.

Ziedaar nu het staatsstuk des heeren IK, expresse-
 lijk vervaardigd, om zijnen overgang van het poli-
 tisch-nieuw tot het politisch-oude licht te effectueeren
 en te perpetreeren.

En uit dit staatsstuk, nu, in verband met het
 koninklijk besluit van 31 maart 1842, putten wij
 de motieven voor ons beweesen, dat de vrees van hen,
 die zuchten, dat hi eene gedwongen herziening

de behoudsmannen zich aan den stroom aansluiten
 en aanblijven zullen, geheel hersenschimmig, een
 zuiver droombeeld is.

Bij dat koninklijk besluit was vastgesteld, dat de
 ministers voortaan eenen raad zouden vormen, in
 welks school gemeenschappelijk onderzoek naar en
 overleg omtrent wets-ontwerpen, publieke aangelegen-
 heden zoude plaats grijpen; het spreekt alzoo van
 zelf, dat de ministers zich ook vooraf gemeenschap-
 pelijk verstaan hadden, in gemeenschappelijk overleg
 getreden waren, omtrent de groote vraag, het »ste-
 dere vraagpunt», of de staatswet behoorde te worden
 herzien, dan niet, — en hieruit volgt derhalve, dat de
 heer VAN HALL, toen hij, op 26 september 1843 aan
 de vertegenwoordiging zijne nieuw-lichtersche geloofs-
 belydenis bekend maakte, tevens sprak uit naam zijner
 collega's en deze ook aan het behoudsstelsel bond.

Krijgt dus eenmaal de herziening de overhand, dan
 moet het stelsel des behouds noodwendig vallen en
 met den val van het paard, hetwelk zij berijden,
 moeten de ministers even noodzakelijk zandruiter
 worden. Zij rijden een leelijk paard!

En ziedaar dus de behoudsmannen gevallen!!

De kiezers te Maastricht.

In het afgelopen jaar werd eenaklups aan on-
 derscheidene kiezers te Maastricht, van wege het ste-
 delijk bestuur berigt dat zij geen deel meer kon-
 den blijven maken van het kies-collegie, of niet
 verder benoembaar waren, omdat zij, in België ge-
 boren, aldus vreemdelingen waren. Sommigen dezer
 afgedankte kiezers hebben zich hierop aan Zijne
 Majesteit den koning gewend; eenigen met verzoek om
 brieven van naturalisatie te bekomen, anderen bloote-
 lijk met te kennen geven, wat er ten hunnen aan-
 zien gebeurd was. Men heeft aan deze allen, zonder
 onderscheid, brieven van naturalisatie verleend; aan
 sommigen gratis, aan anderen tegen betaling van hon-
 derd gulden, onder welke laatstgenoemden er zich
 echter eenigen bevonden hebben, die het onschatbaar
 voorrecht, om deel te maken van het vrije Nederland-
 sche volk, geen honderd gulden waard geacht hebben en
 mitsdien de verleende naturalisatie geweigerd hebben.

Uit het verleenen van naturalisatie aan personen,
 die, hoewel in België geboren, sedert lange tijden te
 Maastricht woonachtig zijn, en, zoowel tijdens de
 vereeniging met België, als later, aldaar zijn verble-
 ven, — volgt, dat de regering zoodanige personen als
 vreemdelingen beschouwt. Is de zienwijze van de
 regering juist, dan moeten de genaturaliseerde kie-
 zers op nieuw benoemd worden en dan waren de
 vroeger door hen uitgebrachte keuzen nietig. Nogtans
 heeft men eenvoudig de genaturaliseerde kiezers in
 hunne vroegere hoedanigheid gehandhaafd terwijl
 men niet gehoord heeft, dat het te voren door hen
 verrigte is geannuleerd. — Vindt gij niet, mijnheer
 de redacteur, dat het in ons landje al zonderling
 kan toegaan? D.

Navolgenswaardig voorbeeld.

Door de welgemeende pogingen van den Hoog Wel-
 Geb. heer baren van V... werd hier heden, in
 overleg met het ambestuur, met het doel, om he-
 zoe drukke bedelen langs de huizen alhier te doen
 ophouden (waartoe de heer burgemeester van...
 werking beoefde, en onderling besloten werd alle
 bedelaars vooraan aan de deuren af te wijzen) niet
 alleen, maar ook om het aanzienlijk getal behoeftige
 ingezetenen zoo ruim mogelijk van levensbehoeften
 te voorzien, eene vergadering, waaraan alle belang-
 delde ingezetenen van dit dorp uitgenodigd waren,
 belegd, in welke geestig het voorstel van dien velen
 menschenvriend werd gedaan, en de vergadering
 ruim intekenden tot eene wekelijksche bijdrage, tot
 lo, juist aanstaande, welke door het ambestuur tot
 het gemelde einde zal worden uitgedaald.

Op het door den mede regt edelmechtigen en we-
 dadigen heer K... gedane voorstel, om met eerste-
 melden heer wel met de intekenlijst (waarop zij
 beiden, benevens de heer burgemeester, het ruime
 intekenden) te willen rondgaan, ten einde de overige
 leden van dit dorp (zelfs de dienstboden) ook tot
 ruime bijdragen te brengen, zoude Zijn Hoog Wel-
 Geb. zich dearts mede aansluitende gereed.

Dat dit voorbeeld in dezen kommersellen tijd van
 volging vlade, weescht

Een uwer bestendige lezer.

D., den 19den Januari 1847.

Advertentiën.

HARTEM, den 23sten Januari 1847. — Heden
 overleed alhier, in den onderdom van 73 jaren,
 de Wel Ed. Geboren Heer **WILLEM CHAR-
 LES VAN BRAAM**, Ridder der Orde van
 den *Nederlandschen Leeuw*, Oud-Kapitein ter
 Zee, Oud-Burgemeester van Hartem, enz, enz.

+++ HEEREN REGENTEN DER GEVANGEN-
 +++ NISSEN te ZUTPHEN zullen, op Vrij-
 +++ den vijfden Februarij aanstaande, des mid-
 dags ten twaalf ure, in hun lokaal in het Raadhuis
 te dier Stede, overgaan tot de openbare AANBESTE-
 DING van:

**Het WEGBREKEN en OPRUIJEN der
 BRITSEN en KRIBREN in het Huis van
 Arrestaldaar, en het in de plaats stellen
 van eenvoudige KLABAIJEN voor HANG-
 MATTEN.**

Zullende de voorwaarden dier Aanbesteding van
 heden af ter lezing liggen ten kantore van den cipier
 in gezegd Huis van Arrest.
 Zutphen, 25 Januarij 1847.

Uit kracht van onderreeping
 verleende magtiging zal, te Doo-
 borgh, in de Stadswaag, wor-
 den overgegeen, op Woensdag
 den 10den Februarij 1847, tot
 de eerste veiling, en, op Woens-
 dag den 24sten daaraanvolgende,
 tot de tweede veiling en den finalen verkoop, beide
 des voormiddags om elf uur, van:

1o. Eene HOFSTEDÉ, den *Halven Mör-
 gen* genaamd, gelegen onder *Didam*, bij het Dorp,
 Sectie H, No. 696 en 697; groot 42 Roeden en 50
 Eilen.

2o. Een stuk BOUWLAND, onder *Didam*, op
 den *Nord*, Sectie F, No. 326; groot 61 Roeden en
 60 Eilen.

3o. Een BOERENHUIS en verdere GETIMMER-
 TEN, *Diarmuiden* genaamd, staande te *Di-
 dam*, Buurschap *Dijk*, op grond van het Hoog
 Graaflijk Huis *Berg*; Sectie H, No. 649.

Behoorende in eigendom aan **G. VAN RAAIJ** en
A. BOLDER.

Terzelfder tijd en plaats zal worden geveild en
 verkocht a

Eene HOFSTEDÉ, onder *Lathum*, aan den *Bans-
 dijk*, groot 1 Bunder, 48 Roeden en 04 Eilen,
 met daarbij staande SMEDERIJ, en alle daartoe
 behoorende, staande te **GERREDSCHAPPEN**, in
 gebruik bij **J. J. B.**

Narigt te bekomen aan het Kantoor van den
 Notaris Mr. R. U. J. KETJEN, te Doo-
 borgh.

ZEGT HET VOORT.

Men zal, op Donderdag den
 10den Februarij 1847, des morn-
 gens ten 9 ure, ten huize van
 van den Kastelein J. P. FLO-
 RUSSEN, aan de Steenstraat,
 te Arnhem, in het openbaar
 verkoopen:

27 perceelen buitengewone zware BEUKENBOO-
 MEN.

3 perceelen zware EIKENBOOMEN.

24 perceelen zware DENNENBOOMEN.

1 perceelen LINDEBOOMEN.

27 perceelen BEUKEN, DENNEN, SPARREN,
 REKKEN en DUNSEL.

2 perceelen SCHELHOUT.

Allen onder het Landgoed *Arnhem* bij *Ar-
 nem* gelegen.

Aanwijzing en onderling afspreken bij de
 Notaris op *Klarenbeek* bij den *Werkbaas
 T. H. A.* in het *Klarenbeek* te *Bosch*.

De Boekhandelaar **A. F. H. VAN TH...**
 te *Doozborgh*, heeft uitgeg...

DE GROOtheID NAAR DE WERELD

Een Roman. Uit het Hoogduitsch in 2 Deelen a 75.50.
 Deze wel vertaalde Román van den bekenden Duitschen
 Schrijver **STERNBERG** is, zoo wel om zijner boeienden
 stijl, als om zijne zedelijke strekking, aan alle Lezers
 schappen zeer aan te bevelen.
 Genoemde Boekhandelaar delectert met de volgende
GRONBERG, (Hij is vereerd van den *Louise* *Burg*
 2de Klasse) Voorbehoedmiddelen tegen de geesteszieke der
 besmettelijke LONGZIEKTE, a 10 Centen.

Uitgeverij te Arnhem.

Den 27 Jan. 1847 Palm O Duim: 1847.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekhandelaar.